

[Finansministeren.]

Selv om det må erkendes, at der har været perioder, hvor det danske obligationsmarked har været udsat for et meget stærkt pres, er jeg for mit vedkommende stærkt i tvivl om, hvorvidt en anvendelse af indeksregulerede lån vil bidrage til, at det danske kapitalmarked kan fungere mere tilfredsstillende. Vi vil i regeringen imidlertid have spørgsmålet under observation, herunder bl. a. med hensyn til udviklingen i andre lande, med henblik på, om det på et eller andet tidspunkt skulle være hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger som ønsket af det ærede medlem.

Endelig skal jeg gøre opmærksom på, at vi jo har en opsparingsform, der giver en betydelig grad af værdisikkerhed, nemlig indeksopsparingen. Det kan vel være medvirkende til, at værdisikrede obligationer næppe kan have samme aktualitet hos os, som de måske kan have andre steder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Helga Pedersen* til justitsministeren:

„Hvilke regler gælder for stemmeafgivning vedrørende aktier, der er henlagt til særskilt bestyrelse under overformynderiet? Kan det oplyses, hvilken praksis overformynderiet normalt følger? Finder ministeren, at der i anledning af den sidste tids offentlige debat vedrørende DFDS er grund til at fravige sædvanlig praksis, for så vidt angår den forestående generalforsamling i dette selskab?“

Helga Pedersen: Den diskussion, der er opstået omkring DFDS, er usædvanlig for danske forhold. Det gamle selskabs virksomhed er jo omfattende, og betydelige danske samfundsinteresser er knyttet til det, ikke mindst naturligvis til dets faste passager- og eksportrutler.

DFDS-aktier betegnes ofte som den lille aktionærs papir, og vi har i den sidste tid været vidne til, at kraftige appeller udsendes til den ellers på sin vis temmelig uinteressante lille aktionær, der på sin side kan have svært ved at overskue rækkevidden af sin stemmeafgivning på den forestående generalforsamling den 8. april. Det skal jeg dog ikke blande den højtærede minister ind i, men jeg har tilladt mig at stille mine

spørgsmål, fordi det i dagspressen har været meddelt, at overformynderiet, der jo er en offentlig institution, bestyrer aktiebeløb til mere end millionen, og at stemmerne vedrørende disse aktier i givet fald kunne blive udslagsgivende på generalforsamlingen, hvor der efter den oprindelige plan skulle diskuteres om aktiekapitalsudvidelse fra 80 til 110 mill. kr.; om oprettelse af et holdingaktieselskab var der ligeledes tale. Det var således klart, at der kunne være knyttet betydelige samfundsmæssige interesser til denne stemmeafgivning, og det er der jo stadig, selv om planerne efter det oplyste nu er ændret noget, således at der alene skal tages stilling til en almindelig udvidelse af aktiekapitalen.

Jeg er naturligvis i store træk bekendt med de regler, der gælder for midler, der bestyres særskilt i overformynderiet, og med det ansvar, overformynderiet har, således som det er kommet til udtryk i overformynderiloven af 1950 og i værgebekendtgørelsen, og således som også professor Borum har beskrevet det i sin personret; men jeg mener, det ville være værdifuldt, om den højtærede minister ved besvarelsen af mine spørgsmål kunne bidrage til at kaste lidt mere lys over denne i forvejen vanskelige, men dog meget interessante sag. Jeg vil gerne tilføje, at når jeg har brugt vendingen „den temmelig uinteressante lille aktionær“, tiltrænger det lidt forklaring, for jeg tænker herved på, at i de fleste tilfælde lever den lille aktionær i økonomisk henseende meget ubemærket, han blander sig ikke i ledelsens forhold og har heller ikke megen mulighed for det; men jeg synes, det er værd at tilføje, at netop spørgsmålet om den lille aktionærs stilling er genstand for betydelig opmærksomhed i den juridiske verden. Jeg mindes, at i 1943 var der en enkelt juridisk forfatter, der gik så vidt, at han ville foreslå, at den lille aktionær slet ikke skulle have stemmeret på de ældre selskabers generalforsamlinger, og ældre selskaber, det var konsoliderede selskaber, der var blevet mere end 30 år gamle, men for kort tid siden er hele dette spørgsmål jo blevet behandlet i en meget klar artikel i Juristen. I en tid, hvor en kommission arbejder med en ny aktieselskabslov, er det jo rart at erindre, at spørgsmålet er gjort til genstand for yderligere drøftelser, og det er også rart